

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝΑΜΕ ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΜΕ ΤΑ ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ...

Εξω πάμε καλά, μέσα έχουμε τα χάλια μας

Φίλοι μου, επανέρχομαι στα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες στην Αυστραλία, κυρίως συνταξιούχοι και χαμπλόμισθοι. Με καλπάζοντα πληθωρισμό, έλλειψη σπιτιών για ενοικίαση και χορό δισεκατομμυρίων για εξοπλισμό. Πρώτα απ' όλα, μην ακούτε τούς στρατιωτικούς αναλυτές που δουλειά τους είναι να κινδυνολογούν για το μεροκάματο, πως η Αυστραλία είναι δήθεν στο στόχαστρο κάθε χώρας στην περιοχή της. Οι στρατιωτικοί σχολιαστές δεν έχουν καταλάβει πως η Αυστραλία έχει πληθυσμό όσο μιας μεγάλης πόλης στην Κίνα, η οποία βεβαίως δεν μάς συμπαθεί, αλλά και τί μπορεί να κάνει χωρίς να εξοργίσει τις ΗΠΑ που είναι και ο μεγάλος κίνδυνος για τον κίτρινο γίγαντα; Αν δεν είχαμε προστάτη τις ΗΠΑ, ούτε με εκατό υποβρύχια δεν θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε την στρατιωτική δύναμη της Κίνας. Αλλωστε, τί συμφέρον έχει να επιτεθεί στην Αυστραλία; Το ίδιο και η Ρωσία, που έχει μπλεχτεί άσχημα στην Ουκρανία και η Αυστραλία λίγο την ενδιαφέρει, με την Ινδονησία έχουμε καλές σχέσεις και το Φιτζί έχουμε κυριολεκτικά στο μικρό μας τσεπάκι για ειδυλλιακές διακοπές. Δεν ξέρω, λοιπόν, πού βλέπουν ανύπαρκτους κινδύνους για να δαπανήσουμε εκατοντάδες δις δολάρια για οκτώ μόνο υποβρύχια. Αντίθετα, τα μεγάλα προβλήματα και οι κοινωνικοί κραδασμοί είναι εξώφθαλμοι και υπαρκτοί μέσα στη χώρα μας, δημιουργήματα των πολιτικών μας. Οι οποίοι σπατάλησαν το εθνικό εισόδημα σαν μεθυσμένοι ναύτες και μάς χρέωσαν τα μαλλιά της κεφαλής μας, ενώ χιλιάδες Αυστραλοί δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίνει με την κάθετη αύξηση των ενοικίων.

Τί έχουμε περισσότερο ανάγκη σήμερα και τί μας συμφέρει; Υποβρύχια, ή σπίτια;

Θυμάμαι τα χρόνια τα παλιά στην Αυστραλία και σκέπτομαι πώς καταντήσαμε έτσι σήμερα; Τότε που στο Αντελάϊντ το 1957 πλήρωνα ενοίκιο 7 λίρες (14 δολάρια) την εβδομάδα με μισθό \$70 και αργότερα έκτισα το πρώτο σπίτι μου με προκαταβολή που με δάνεισε ο εργοδότης.

Αντε τώρα χαμπλόμισθε, ανάπηρε, συνταξιούχε να ενοικιάσεις σπίτι που είναι πια είδος πολυτελείας, για ζευγάρια με μεγάλους μισθούς. Ευτυχώς που – όπως σας ενημέρωσα την περασμένη εβδομάδα – η κυβέρνηση Αλμπανίτζι νιάζεται για τους φτωχούς και αποφάσισε να κτίσει ένα εκατομμύριο κατοικίες σε πέντε χρόνια μετά το 2024. Τα λόγια είναι φθηνά και με αυτά η υπουργός Οικισμού, Τζούλι Κόλλινς, χτίζει ανώγεια και κατώγεια αφού δεν μάς λέει πόσο θα κοστίσουν και πόσα θα πληρώνουν ενοίκιο οι άστεγοι. Εγώ έκανα έναν πρόχειρο υπολογισμό και έβγαλα το κόστος στα \$250 δις που θα μας δανείσουν οικοδομικές εταιρείες

και θεσμικοί επενδυτές με το αζημίωτο βεβαίως βεβαίως. Ούτε μάς λέει η κα Κόλλινς αν στην Αυστραλία υπάρχουν οι αναγκαίοι χτίστες, μαραγκοί, ηλεκτρολόγοι, υδραυλικοί, αρχιτέκτονες κλπ. για να χτίσουν 200.000 σπίτια κάθε χρόνο.

Αλλά ας αναθεωρήσουμε την άλλη περίπτωση με τα 8 πυρηνικά υποβρύχια που θα μάς κοστίσουν \$5 δις το καθένα και ας τα μειώσουμε στα 5 όπως είχε αποφασίσει η προηγούμενη Λίμπεραλ κυβέρνηση. Με τα \$15 δις που θα εξοικονομήσουμε θα κτιστούν 60.000 σπίτια σε έναν χρόνο και με ενοίκιο μόνο \$150 την εβδομάδα, η κυβέρνηση θα εισπράττει \$468 εκατομμύρια ετησίως για τα έξοδα, μισθούς, συντήρηση, κλπ.

Τα τρία υποβρύχια με κόστος αγοράς \$15 δις μπορεί να μάς κοστίζουν και αυτά \$468 εκατομμύρια το χρόνο, αλλά με εισόδημα μηδέν εις το πηλίκον.

Τα άλλα ερωτήματα που θα πρέπει να απαντηθούν είναι αν χρειαζόμαστε ένα εκατομμύριο επιπλέον σπίτια σε πέντε χρόνια, αλλά και αν θα κινδυνεύσει η χώρα μας με μόνο πέντε πυρηνικά υποβρύχια που πρότεινε η κυβέρνηση Μόρρισον. 'Η μήπως παραγγείλαμε τρία επιπλέον για ν' αυξήσουμε τα κέρδη των Αγγλοαμερικανών κατασκευαστών;

Εξάλλου δεν γνωρίζουμε πόσο ενοίκιο θα απαιτήσουν οι οικοδόμοι και θεσμικοί επενδυτές για το ένα εκατομμύριο σπίτια που θα πηγαίνει στις τσέπες τους και όχι στο Θησαυροφυλάκιο.

Ειλικρινά διερωτώμαι αν έχουμε μια πραγματικά Εργατική κυβέρνηση, ή ένα κακό αντίγραφο συντηρητικής. Ευτυχώς, πάντως που αντίπαλος τού κ. Αλμπανίτζι είναι ο κ. Πίτερ Ντάτον και όπως λέμε εμείς οι Έλληνες, το μη χείρον βέλτιστον.

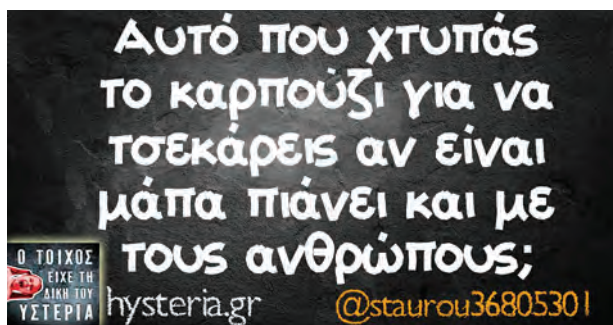
Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Πάλι φονική επίθεση σε σχολείο στις ΗΠΑ. Πάλι μεσίστιες οι σημαίες στον Λευκό Οίκο. Πάλι φρίκη και αποτροπιασμός. Πάλι προσευχές για τα θύματα. Πάλι δηλώσεις για τον περιορισμό των όπλων. Πάλι όμως τα λεφτά που μοιράζουν οι εταιρείες όπλων θα κλείσουν τα στόματα γερουσιαστών και βουλευτών.»

Σοφά λόγια

«Σε ό,τι αφορά την ηθική, γνωρίζω μόνο ένα πράμα: είναι ηθικό εκείνο ύστερα από το οποίο νοιώθεις τον εαυτό σου καλύτερα και είναι ανήθικο, αν νοιώθεις χειρότερα.» - Ernest Hemingway, 1899-1961, Αμερι-

κανός συγγραφέας, Νόμπελ 1954

Καλόο!

Σταματάει ένας τροχονόμος ένα αυτοκίνητο στην εθνική οδό και λέει στον οδηγό:

«Κύριε, παρατήρησα ότι είστε από τους λίγους που

φορούσαν σήμερα ζώνη και γι' αυτό η τροχαία θα σας επιβραβεύσει, δίνοντάς σας 2.000 ευρώ!»

«Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.» του λέει χαρούμενος ο οδηγός. «Πως σας φαίνεται η ιδέα να επιβραβεύουμε τους νομοταγείς πολίτες, τι θα κάνετε με τα χρήματα;» ρωτάει ο τροχονόμος «Φοβερή ιδέα, έτσι με βοηθάτε με αυτά χρήματα να δώσω επιτέλους για να πάρω το δίπλωμα.»

Το ακούει η γυναίκα του από δίπλα και λέει: «Μην του δίνετε σημασία! Όλο τέτοιες χαζομάρες λέει όταν είναι μεθυσμένος!» Πετάγεται κι ένας νεαρός που καθόταν στο πίσω κάθισμα και λέει: «Το περίμενα ότι με κλεμμένο αμάξι δεν θα φτάναμε μακριά.» Τότε ακούγεται και μια φωνή από το πορτ-μπαγκάζ να λέει: «Γιατί σταματήσαμε, τα περάσαμε τα σύνορα επιτέλους;»